

Otthon lenni
(Csoportos keresztlő)

Alkalom: Családi Vasárnap
Dátum: 2010-11-21

Ige: Zsolt 46:1-4, 9-12

„Most úgy érzem, hogy hazaértem végre. Sokáig kerestem a helyemet, de ebben a közösségben magamra találtam. Közeleg a keresztlőm, ami végre egy kaput nyit egy új életre. Mert ha hivatalosan keresztyén leszek, akkor lesz értelme tisztán hinnem a dolgokban... A keresztlés nekem egy megtisztulással ér fel, sokat jelent, és örülök, hogy csak most kerül rá sor. Így igazán átélhetem, tudatában leszek a dolgoknak, és akarattal teszem majd meg. Hálával tartozom ezért!” - Egy nemrég keresztlés 16 éves lány gondolataiból olvastam fel.

Egy másik, három évvel ezelőtti vallomást is hadd idézzek. Ezt már nem szó szerint. Egy fiatal felnőtt édesapja a konfirmációi beszélgetésen, amikor arról kérdeztük, hogy mi indította őt a gyülekezet és a konfirmációs csoport felé, ezt válaszolta: „Amikor volt csoportos keresztlő a templomban. És sorban mentek az úrasztalához azok a gyerekek és felnőttek, akik kisbaba korukban nem lettek megkereszelve, és mindenki felett elhangzott a saját neve mellett a Szentháromság Isten neve, akkor azt éreztem, hogy nagyon szeretnék én is beállni a sorba. Azt éreztem, hogy ott lenne a helyem.” A következő évben ő is ott volt. Megkeresztlődött és konfirmált.

Mi volt a közös a két a két vallomásban? A keresztlés iránti vágy. Benne volt az, hogy úgy szeretnék oda tartozni Istenhez, úgy szeretnék oda tartozni az ő népéhez. Szeretnék hazaérni életem sok kerülője után. Szeretnék teljes életet élni, mert most valami elengedhetetlenül fontos hiányzik az életemből. Nem akarok tovább árván ázni-fázni. Haza szeretnék végre érni. (Tamási Áron: Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.)

Akiben pedig ez vágy megszólal, az Isten meghívottai közé tartozik. Aki ezt a vágyát gyermekei számára is fontosnak tartja, az a meghívottak közé tartozik.

Ilyen egyszerű ez. Sokan vannak, akiben ez még nem szólal meg. Csak Isten látja a szíveteket, hogy mi van bennetek. (Érzitek-e belülről ezt a vágyat, vagy éppen csak eleget akartok tenni valamiféle külső elvárásnak.)

A keresztlés ilyen egyszerű. Sok mindent elmondtam a felkészülés alatt arról, hogy mi a keresztlés, de ma hadd hasonlítsam egy ugyancsak nagyon egyszerű tárgyhoz. A kulcshoz. Ha valaki kap egy kulcsot, akkor biztos lehet benne, hogy az a kulcs kinyit egy ajtót. Vagyis tartozik hozzá egy lakás, egy ház. Pici fémdarab, ami elfér a tenyeremben, de általa hozzájutok valami nagyon értékeshez.

A keresztlés is ilyen. Amit látni fogunk és érezni fogtok, az csak pár csepp víz, ami rácsordul a fejetekre. Amit hallunk fogunk az Jézus kétezer éve elhangzott szavainak felidézése. Amit a fogadalomban kimondotok, csak néhány szó. Kicsi és egyszerű dolog, de általa hozzájuthattok valami nagyon értékeshez.

Mihez juttat hozzá benneteket ez a kulcs? Királykulcs (a szálló vezetőjének) Több ajtót nyitó kulcs.

1. Otthon lehetsz Isten oltalmában. „Isten a mi oltalmunk és erősségünk”, vagy ahogy Luther átírta „Erős vár a mi Istenünk” Bizonyos lehetsz benne, hogy nem vagy kiszolgáltatva esőnek, hónak, földindulásnak, háborúnak. Mert Isten jelen van az életedben. Biztos hajlék, ház, ami körülvesz. Ez bizalommal tölt el, hogy ne félj, ne érezd a kiszolgáltatottságodat, apró voltodat. Ott van és körülvesz. Szólhatsz és meghallgat. (Viharban: imádkoztunk: „Nem ámen”- mondta legkisebbik lányunk. Még beszéljünk Istenhez, mert ha abbahagyjuk csak a fák ropogását és a szél tombolását halljuk és a rettegést érezzük. De ha beszélünk hozzá jobban érezzük jelenlétét, és hatalmát. Hiszen neki adatott minden hatalom meny-

nyen és földön. Harci kocsikat képes elégetni. akkoriban vasból készültek. Hogyan lehet ez? Úgy, hogy ennyire erős. Otthon lehetsz Isten oltalmában. Láthatod a tetteit. Nagy szükségünk van erre.

2. Otthon lehetünk egymás mellett. A keresztelés olyan, mint egy kulcs, amely megnyitja az ajtót nekünk egymás felé is. Különösen akkor van ez így, ha egy egész család dönt úgy, hogy szeretnének keresztyének lenni. Mert ott belép a család életébe Krisztus. Valóság lesz, „hogymint veletek vagyok minden napon”..., tanítalak, nevellek benneteket, segítelek abban, hogy helyesen ismerjétek magatokat és egymást. Ott elkezdenek gyógyulni a robbanástól széthullott családok. Ott elcsendesednek a veszekedések, családi háborúk, drámák. Ott újra van beszélgetés azok közt a családtagok között, akik között a beszélgetések már régen megszűntek. Ott el tudnak csendesedni. Ő képes összeszedni a szétrobbant család szilánkjait és széppé, éppé tenni a családi életünket.
3. Otthon lehetünk a gyülekezetben. Nemcsak a templom szép épületében, hanem a közösségben. Aki megkeresztelkedik, az életkorától függetlenül újszülött egy gyülekezetben. És, mint ahogy a családban az újszülött sok-sok törődést, sok-sok erőt, időt igényel. de nagyon sok örömet is jelent. Ez a gyülekezet kész benneteket tovább segíteni a hit útján. Kit-kit a maga hitbeli állapotából tovább tud juttatni, aztán onnan megint tovább, megint tovább, megint..., amíg majd egykor ti fogtok segíteni másoknak. Így erősödhet általatok is ez a gyülekezet.

Kérem a gyülekezetet, hogy így tekintsünk ezekre a kicsikre és nagyokra ma. Örömmel nézzünk rájuk, mint olyanokra, akik majd továbbadják a hitüket az utánuk jövőknek ha elég érettek lesznek rá, akkor, amikor mi már nem leszünk itt. Most még sok segítséget, sok törődést igényelnek tőlünk. Lépésről lépésre, nekünk kell segíteni őket. Még talán sokáig nem lesznek aktív segítők ebben a gyülekezetben. A gyerekek egyelőre még önállóan anyagi terheket sem tudnak viselni a gyülekezetért, csak a szüleik. De örülünk nekik és segítjük őket, aztán, ha „kistestvéreik” lesznek a gyülekezetben, őrülük is ugyanígy teszünk. Türelemmel, amíg csak élünk tanítjuk őket. Mert egykor velünk is ezt tették mások, amikor mi voltunk újszülöttek.

Ez hát az a királykulcs, amely hajlékot, erős várat nyit előttetek: Isten oltalmának várát, biztonságos erős családi hajlékot és a gyülekezet épületét.

De egy kulccsal sok mindent tehetünk ám. Elhagyhatjuk. Elrejthetjük egy fiók mélyére, ahonnan évekig nem kerül elő. De beleilleszhetjük a megfelelő zárba és használhatjuk naponta is. Isten azt szeretné. És akkor ez a kulcs egy negyedik zárat is megnyit előttetek, amelyik minden eddiginél értékesebb lesz, Isten mennyei hajlékának ajtaját. Hogy egykor végleg otthon legyünk kicsik és nagyok mind. Ámen.

Lomentné Szopkó Tünde lelkész